

Eriline juhend kevadeks

LOOMINE

EELTEADMISI TEKSTI KOHTA 1 Ms 1: 1-31.

See tekst on aastatuhandete eest sündinud kui Jumala suurte tegude ülistuslaul ja jutustab sellest, kes on kõige olemasoleva taga ja mille pärast kõik on tekkinud. Piibli loomisloo sõnumist sai aru nomaad 3000 aasta eest; täna puudutab see ka maailmaruumi vallutavat inimest.

Piibililugu maailma loomisest ja tänapäeva teaduslik arusaam maailma sünnist ei ole omavahel vastuolus. Kummalgi on oma eriline nägemus elu tekkimisest. Piibel vaatab sündmusi nagu eemalt, linnulennult. Teadus jälle vaatab küsimust lähemalt ja üksikasju silmas pidades. Matemaatik arvutab, loodusteadlane teeb oma katseid. Piibililugu loomisest otsib vastust küsimusele: miks, mille pärast see maailm on olemas? Teadus küsib jälle, kuidas kõik juhtus. Oma raamatus "Etsimme vastausta uskon kysymyksiin" ("Otsime vastust usuküsimustele") selgitab peapiiskop John Vikström Piibli loomisloo ja teadusliku maailmavaate suhet võrdlusega Ahvenamaa saarestikust. Ta jutustab, et oma raamatu kirjutamise vaheajal käib ta vahel kalal. Kui võrgud tõstetakse, on neis suuri uhkeid ahvenaid. Kas see tähendab nüüd seda, et Ahvenamaa saarestikus on vaid suuri ahvanaid? Või milles on asi? See sõltub võrkudest, võrgu silma suurusel. "Uurimine ja tegelemine loodusteadustega on nagu kalapüük võrkudega, milles on teatud suurusega silmad. Kui teadus ei leia loodusest või ajaloost midagi jumalikku, tuleneb see sellest, et kasutatud võrkudes ei ole sellise suurusega silmi, millesse jumalikud asjad võiksid kinni jääda. Aga sellest ei saa muidugi järeldada seda, nagu ei eksisteeriks mingisugust jumalikku toimimist – samavähe võiks keegi väita, et Ahvenamaa vetes pole üldse väikseid ahvanaid."

See vägev Piibli kirjakoht maailma loomisest kuulutab, et ükskord lõi Jumal maailma ja et Tema seisab kõige alusena ka täna.

Jumal on kõikide inimeste Isa, ja inimkond on suur, värvikas pere.

Inimesed ei ole maha jäetud, vaid nad võivad tundma õppida oma Isa, kes pidevalt otsib neid ja soovib neile head.

Iga inimene on Jumala nägu ja ta peab armastama teisi omasuguseid.

Eesmärk: Laps mõistab, et maailma loomisloos ülistatakse Jumalat kui maailma Loojat. Laps teeb tähelepanekuid ja tõdeb, et Jumal loob pidevalt uut elu.

RETK LOODUSESSE

Pühapäevakooli alustatakse erandkorras väikese jalutuskäiguga õuele või lähedasse metsa. Igaüks otsib mingit kevademärki: lume alt tõusvat rohtu, hiirekõrvule puhkenud oksi, mõni ehk leiab pävakoera vms. Leiud tuuakse sisse.

PALVEHETK

Altari ääres lauldakse alguslaul: "Kõik Su teod kiidavad Sind."

TEEMA ALUSTUSEKS

Räägitakse kevade ootusest: Mis tunne on, kui päike hakkab soojemalt paistma ja loodust äratama? Mõnikord tuleb väsimus, kooliskäimine hakkab tüütama. Milliseid mängu võib juba väljas mängida? Vaadatakse, milliseid kevademärke igaüks väljast leidis.

PÄEVA SÕNUM

Piibli esimestel lehekülgedel jutustatakse maailma loomisest. Selles on palju eriti meeldejävvaid kohti. Öeldakse, et maailm on loodud kuue päevaga. Kui ma veel laps olin, imestasin sageli selle üle, kui nobe Jumal on olnud! Üks päev selles loomisloos tähendab siiski miljoneid aastaid. Selle piiblijutustuse peaesmärk on kiita Jumalat ilusa ja imelise maailma eest.

Ma räägin teile loomisloo oma sõnadega:

Maailma loomine

Tekst Kaisa Lindgren (Konkretiseerimistervik)

Alguses oli maa peal pimedus ja vaikus.	Käed tõstetakse kõrvalt aeglaselt silme ette.
Maa oli veega kaetud.	Algab muusika. Vivaldi "Aastaajad".
Jumal tahtis teha maa ilusaks. Vähehaaval kadus pimedus. Tuli valgus. Tuli päev. Siis tuli nähtavale sinine taevas. Valged pilvakesed liikusid üleval.	Käed viiakse eest üles.
Maa oli endiselt veega kaetud.	Käed teevad kaares taevavõlvi. Tehakse kätega ümmargusi pehmeid pilvi. Tehakse laineid . . .

Aga siis hakkas tuul puhuma.

Jumal laskis tuulel maad kuivatada.
Tuli õhtu. Tuli hommik. Teine päev.
Jumal tahtis teha maa ilusaks
inimeste jaoks.
Maast hakkasid tärkama haljas rohi,
lilled ja puud.

Maa nägi juba ilus välja.
Siis lõi Jumal päikese.

Päike tõusis kõrgemale ja
kõrgemale. See sojendas.
Rohi, lilled ja muud taimed
hakkasid kasvama.
Puud puhkesid õide.
Kui päike läks looja, saabus jälle pimedus.

Tuli öö. Siis lõi Jumal kuu ja
tähed ööd valgustama.
Nii koitis neljas päev.
Siis ütles Jumal:
Vesi kihagu elavaist olendeist
ja maa peal lennaku linnud.

Nii ehitasid linnud oma pesad puude
okstele ja munesid neisse munad,
millest koorusid linnupojad.
Ja peagi oli mets täis sädistavaid
linde.
Siis hakkas maa peale ilmuma
muidki loomi:
jäneseid
elevante
lepatriinusid

liblikaid
kasse ja palju muid loomi nende
liikide järele.
Kui maa peale olid tulnud igasugused
loomad ja taimed, nägi Jumal, et oli
aeg luua inimene.
Ja Jumal lõi inimese:
mehe ja naise.
Jumal tahtis, et nad hoolitseksid
üksteise eest hästi ning pani nad
harima ja hoidma maad nii, et neil
oleks hea elada.

Lained lähevad
suuremateks . . .
Lükatakse vett kõrvale . . .

Näidatakse tasast ja
küngastega maad.
Sõrmed püsti alt ülespoole.
Randmed vastamisi,
õis läeb lahti.
Käed kõrvalt üles.
Käed tõusevad eest ristas
ülespoole ja joonistavad
suure ringi.
Käed üleval, sõrmed kiirgavad
ja sätendavad . . .

Käed langevad silme ette,
peatuvad ja langevad alla
lähteasendisse.
Parem käsi kõrvalt
ümmarguselt üles, vasak käsi
üleval rusikasse ja lahti . . .

Käed vastamisi nagu kalasaba.
Käed rannetest ristas nagu
linnutiivad lennul.

Tehakse kätest pesa.

Linnud lendavad jälle . . .

Näidatakse pikad kõrvad.
Näidatakse suured kõrvad.
Tehakse sõrmedega väikesed
tiivad.
Kämblad enda poole, põidlad
ristis = lepatriinu tiivad.

Kassi paitamine süles.

Näidatakse käega ennast ja
kedagi teisest sugupoolest.
Kui võimalik, haaratakse
üksteisel käest kinni.

Oli möödunud kuus päeva. Seitsmendal päeval Jumal puhkas loomistööst.

Loomislugu on mõjutanud ka meie elurütmi, meilgi on pühapäev – nädala seitsmes päev – puhkepäev.

Olen tihti imetlenud, kui otstarbekohaseks on Jumal maailma loonud. Olin kord ekskursioonil Itaalias ja Jugoslaavias ning käisin ka ühes tilkekivi koopas. Seal oli väike tiik, milles elasid omapärase välimusega kalad: nad olid valged, neil ei olnud soomuseid ega silmi. Imestasin, miks neil kaladel ei ole silmi. Siis taipasin, et pimedas koopas elavatel kaladel ei ole silmi vajagi. Ka soomuseid polnud neil tarvis, kuna selles tiigis ei olnud neil mingeid vaenlasi. Kalad kompasid toitu ja võimalikke takistusi ultraheliseadmega (saatsid häälesignaali ja mõõtsid sellega eseme kaugust). Ka meile hästitutud nahkhiir tunneb selliste häälesignaalidega ära takistused. Ka tema silmad on taandarengu läbi teinud, sest liikudes pimedas ta ei vaja neid.

Meenutatakse lastega muid looduse imelisi asju ja vesteldakse nendest. Näiteid võib tuua päris tavalistest asjadest: näiteks jänes vahetab vastavalt aastaajale oma kasuka värvi.

TEGEVUS

Tehakse värvitöid lastelehe jaoks.

LÕPETAMINE

ÕNNISTUSSÕNAD.

Lastelaul: "Jumal lõi" või "Kes on loonud".

NÄITLIKUSTAMINE

Võib teha suure pildi loomisest või varjuetenduse. Ukse avasse kinnitatakse lina, selle taha tugeva valgusega lamp. Kujundid lõigatakse papist välja. Lõpuks tüdruk ja poiss kõnnivad käsikäes.